

יום ד' ל' ואת צעקתם שמעתי מפניהם נונשו כי ידעת את
מכאובי, י"ח טבת תשס"ב לפ"ק

"הנה בדבר מה שנפרק לאחרונה ונעשה בהיתר, שבעל דינים
שוכרים לעצם כורדים ומשלמים להם חזון רב, ובשער ואת הם
מטבכים עמהם עצה קודם המשפט למלמד לשונם לדבר טענות של שקר
ומרמה מה שיוועיל לזכותם, ואח"כ בשעת המשפט הם מתחים עליהם
בכל מצרכי ובדרבי עקלתו להפוך הקורה על פיה בעורך דין ממש,
ודין גרמה שהשליש שם הוא נוטל חלק בחלוקת, והוא תחת לחץ גדוול
לצדך לאותו הבודר שמביא לו יותר נידונים, וע"כ הוא מועל
בתקדים מעשיות חקירות ודרישות לנגולות את הרמאן במצבה עליהם
ע"פ ההלכה, [עי' טוש"ע חוי"מ (פי' פז, פ"ג ח) וכ"ק (פי' ח, פ"ט)], ולא עוד
אלא שנותם את פיו של צד שני בבדי להעלם את האמת. וחפועל
יזוא, שיום יום יוצאים משפטים מעוזותם ומכווקלים ה"י, והגעשקים
צועקים ואיןם נענים, כמו שהיעירם במה ובמה עדין נאמנים ה"ה ויראי
ה' שישבו בבי"ד וראו כ"ז במו עיניהם".

"אשר על בן הנני לננות בות, שלענ"ד יש איסור גדול להתדיין
באופן פסול שכזה, מה שיש בה ממש חvipת המשפטים, שהוא
אחד מן עמודי העולם (ככליהם נקראים פ"ג, מ"ק). וכן מצלל את הדור מן
צורות רבות (ככליהם נקראים קל"ט פ"ל), מלבד במה לאוין דאוריותה הכרובים
בזה. ועאבו"כ דאין בכוחינו לבוף שום בע"ד להתדיין באופן הפסול
לдинא, [וכmarsh"כ בשוו"ת עבורת הגרשוני (פי' מ"ז), ובשו"ת בן פורת (פי' מ"ז)]."

"וחיללה לשום כי"ד בישראל (או לדין יחיד) לבוף אחד מן
הבעלי דינים על כורדות שכזה ע"י איום ב"סירוב" וכיו"ב. וחדבר
פשוט שתובע המתעקש עצמו על "בוררות" דוקא, שהנתבע לא נעשה
"סרבן" במתה שטמאן מלתדיין בז', כי א"א לבוף אדם שיתדיין באופן
ה"פסול" לדינה. וכמו כן נתבע שימוש על הזמנת הב"ד שרצו
 להתדיין ב"בוררות" דוקא, הוא "סרבן" גמור, רהור ל¹ אמר שאיינו
מוכן להתדיין רק לפני כי"ד או דיניהם "פסולים".

ובזכות חיזוק עמוד המשפטים על מכונה, נזכה לכל מיני ישועות
והשפעות טובות, ויתקיים בנו יי"ד ישעה הנביא, ציון במשפט תפירה
ושביה בצדקה במדהה דין, Amen.

תק' רפהל בלום

"דברי הנה"צ אבד"ק קאשי שליט"א אינם צרכין חיזוק וא"צ
להסתמחי, והנני כיו"ד ועוד לקרה כי המה דברם ברורים", וע"ז
באהע"ח י" לחדר שבט תשס"ב, ישראל חיים מנשה פרידמן
"דברי מREN אינם צרכין חיזוק, והם דברם ברורים ואmittים",
וכיו"ד ועוד וכו' בעה"ח, חaims אברהם דובער פלאהר

"דברי הנאים הצדיקים הנ"ל הם קילורין לעינים, והאמת עד
לעצמם", וליתר שאת באתי גם עני הקטן על החתום ב' חמוץ תשס"ב,
אברהם צבי הלווי בעק